

[Arentoft]

vidt omfang, endog over for 179 folketingsmedlemmer.«

Vi mener altså, at det skal være således, at den til enhver tid siddende forsvarsminister får en rammebevilling og derefter står til ansvar over for folketings og næsten i et kontraktforhold opfylder de opgaver, som folketingset pålægger forsvaret at udføre.

Sidst, men ikke mindst, er forudsætningen for, at vi overhovedet kan have et folketings, og at vi overhovedet kan debattere, at Danmark er en fri nation, og det kan vi risikere ikke at være, såfremt vi end ikke vil vise vilje til at forsvare os og sige: her bor vi.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg synes, det er naturligt, at man ved finanslovbehandlingen giver udtryk for de hovedtendenser, man gerne havde set slå klare igennem i finanslovsforslaget, og det synes jeg er lykkedes for ordførerne i den forhandling, der har været indtil nu. Vi har fået det serveret på lidt forskellig vis, inklusive Leacocks historie, som jeg har fået interesse for at læse et andet sted.

Jeg skal derefter konstatere, at finanslovsforslaget efter afstemningerne forleden nu foreligger i den af regeringen ønskede skikkelse, og jeg takker de partier, der har medvirket til opnåelsen af dette resultat. Finanslovsforslaget for 1980 afspejler, som det er folketingset bekendt, et budgetforløb for statens indtægter og udgifter, således som disse størrelser skønnes at ville være under forudsætning af uændret videreførelse af den økonomiske politik.

På grund af de uacceptable tendenser i betalingsbalancen og arbejdsløsheden har regeringen fremlagt forslag om væsentlige ændringer i denne økonomiske politik. Disse forslag har jo ikke kunnet indarbejdes i finanslovsforslaget, eftersom folketingsvalget og de nødvendige forhandlinger til forberedelse af regeringsoplægget har medført, at regeringens forslag først kan ventes færdigbehandlet i morgen. Jeg skal vende tilbage til, hvilken indflydelse en gennemførelse af regeringens forslag skønnes at få for statsfinanserne.

Forhandlingerne med folketingspartier viste, at regeringen ikke kunne skabe parlamentarisk flertal for alle dele af den helhedsløsning, som blev fremlagt den 4. december. Regeringen beklager dette, fordi der er behov

for et meget stærkt indgreb, og fordi det var lykkedes for regeringen at skabe forståelse herfor hos det store flertal af lønmodtagerorganisationerne og deres medlemmer. Og lønmodtagernes indforståelse er ganske enkelt en helt afgørende forudsætning for, at de indkomstpoltiske bestræbelser vil lykkes.

Jeg beklager stærkt, at det ikke har været muligt at opnå bred tilslutning til indkomspolitikken her i tinget. Dette er så meget mere beklageligt, som en afdæmpet indkomst-udvikling også i de kommende år må indgå som et vigtigt led i en samordnet økonomisk politik med det sigte gradvis at nedbringe betalingsbalanceunderskuddet, det statsfinansielle underskud og beskæftigelsesunderskuddet.

På baggrund af den dybt alvorlige økonomiske situation, vi befinder os i, har regeringen skønnet det rigtigt at søge at komme igennem med en økonomisk politik, der kan forebygge en yderligere forværring af Danmarks økonomi. Et valg i den nuværende situation, få måneder efter sidste valg, ville ikke bidrage til at løse problemerne og ville ikke blive forstået af befolkningen.

Partiernes manglende forståelse for balancen og helheden i regeringens flerårige plan har ført til en ændring af flere forslag. De forslag, der nu ligger på bordet, og som regeringen søger gennemført, indebærer en svækkelse i forhold til regeringens forslag af 4. december 1979, men har dog en kraftig positiv virkning på samfundsøkonomien. Det er for regeringen et helt afgørende moment.

Men svækkelsen af regeringens helhedsløsning betyder, at det tidspunkt, hvor der må gennemføres supplerende økonomisk-politiske foranstaltninger, er rykket nærmere. Regeringen kan således ikke nu afvise, at der allerede i løbet af indeværende overenskomstperiode kan vise sig at være behov for at gennemføre finanspolitiske stramninger, hvilket kan ske såvel gennem yderligere begrænsninger af de offentlige udgifter som via højere indtægter fra skatter og afgifter.

Selv om regeringen på baggrund af den påtvungne udskydelse af den obligatoriske og solidariske overskudsdelingsordning ikke længere foreslår indgreb i den del af løndanelsen, der sker med hjemmel i løfteparagrafer og taktreguleringsordninger, vil lønudviklingen i kraft af de forslag, regeringen søger gennemført, markere et brud på den accele-